

§ 10.

Den, som er eller som ønsker at blive fremmed Statsborger, kan ved kgl. Resolution løses fra sit statsborgerlige Forhold til Danmark. Løsningen sker i det sidste Tilfælde paa Betingelse af, at Ansøgeren inden en vis Frist bliver Statsborger i et andet Land.

§ 11.

Ved Anvendelsen af Lovens § 2 kommer Hjemsted i de sønderjydske Landsdele i Tiden efter den 15. Juni 1920 i Betragtning.

Lovens § 9 medfører kun Tab af Indfødsret for saadanne Personer, der opnaar 22 Aars Alderen senere end 3 Aars Dagen efter denne Lovs Ikrafttræden, samt for saadanne Personers Hustruer og Børn.

Iøvrigt kommer Lovens Bestemmelser til Anvendelse, saafremt det Forhold, der begrundet Erhvervelse eller Fortabelse af Indfødsret, ligger efter Lovens Ikrafttræden.

§ 10.

Den som er eller ønsker å bli fremmed statsborger, kan av Kongen, eller den han bemyndiger, løses fra sitt statsborgerlige forhold til Norge. Har ansøkeren ikke fremmed statsborgerrett, settes som vilkår, at han innen en vis frist blir statsborger i et annet land.

Overgangsbestemmelser.

§ 11.

Bestemmelsene i § 2 får også anvendelse på personer, som er født før lovens ikrafttræden, men da ikke har fylt 21 år.

§ 12.

For den som fylder 22 år i de første tre år efter lovens ikrafttræden, inntreter tap av statsborgerrett efter § 9, 1ste og 2net ledd, først ved utløpet av denne frist.

§ 13.

Den som har tapt norsk statsborgerrett efter lov av 21de april 1888 § 6 b ved å forlate landet for bestandig, men som ikke vilde ha tapt den efter reglene i denne lovs § 9, blir, såfremt han ikke har erhvervet fremmed statsborgerrett, igjen norsk statsborger ved skriftlig å anmelde sitt ønske derom for den norske sendemann eller den norske konsul på sitt bosted i utlandet.

Gjenerhvervelsen omfat-

10 §.

Vill någon, som är eller önskar bliva utländsk medborgare, erhålla befrielse från sitt svenska medborgarskap, göra därom ansökning hos Konungen. Bifalles dylik ansökning, vare, om sökanden ej redan är utländsk medborgare, som villkor stadgat, att sökanden inom viss tid skall hava förvärvat medborgarskap i annat land.

11 §.

Vill någon erhålla förklarande att han är svensk medborgare, må han därom göra ansökan hos Konungen, som, efter regeringsrättens hörande, äger meddela dylikt förklarande.

12 §.

Närmare bestämmelser angående ansökan, som i 5 § sägs, och den utredning, som erfordras för prövningen av sådan ansökan, så ock de föreskrifter, som eljest finnas erforderliga för denna lags tillämpning, givas av Konungen.

Övergångsbestämmelser.

13 §.

Den, som förlorat svenskt medborgarskap på grund av stadgandet i 7 § av lagen den 1 oktober 1894 om förvärvande och förlust av medborgarrätt, äger, såfremt han icke förvärvat medborgarskap i annan stat samt förutsättningarna för förlust av medborgarskap